

Biografie saxofonist Tom Beek

Met zijn persoonlijke, gedreven geluid en zijn krachtige, lyrische speelstijl die genres overstijgt, schittert saxofonist Tom Beek als begeleider en solist al 25 jaar in de eredivisie van de Nederlandse pop-, theater-, jazz- en studiewereld.

Als *sideman* maakte hij naam bij Michiel Borstlap, Karin Bloemen, Sven Hammond Soul, Rob Madna, Trijntje Oosterhuis, Kasper van Kooten, Mike Boddé en het Jazz Orchestra of the Concertgebouw.

Nadat hij met een 9,5 afstudeerde aan het Hilversums (Amsterdams) Conservatorium, trad hij op met internationale artiesten zoals Dizzy Gillespie, Pat Metheny, Randy Brecker, Gino Vannelli, Tom Harrell en Joe Lovano.

Hij reist de hele wereld over, maakt(e) deel uit van tientallen succesvolle groepen en speelt sinds 1994 vrijwel elk jaar op North Sea Jazz. In eigen beheer maakte hij veel eigen producties onder eigen naam, waaronder zes albums: *White and Blue* (2005), *Live under the Sun* (2007), *Big Time* (2009), *Bliss* (2012) en *Conversations* (2018) en de EP *Forever and a day* (2018).

Beginjaren: Leiden

De liefde voor muziek maken begint op de middelbare school. Op het Stedelijk Gymnasium wordt veel gedaan aan muziek en theater. Binnen de kortste keren is Tom op het podium te vinden. In de brugklas begint hij met drummen in een paar schoolbandjes, maar stapt al snel over naar de saxofoon. Zijn eerste optreden is in de Leidse Schouwburg, tijdens de schoolmusical *Het Vriendje* waar hij de St. Louis Blues speelt. Ook op het Agnes College, zijn tweede middelbare school, wordt muziek erg gestimuleerd en bijna maandelijks zijn er uitvoeringen. Muziekleraar Huub de Vriend is de enthousiaste aanjager op een van de eerste scholen in Nederland waar je muziek kunt kiezen in je eindexamenpakket. Wat Tom natuurlijk doet. Voor een muzikant is Leiden een fantastische plek om op te groeien. In jazzcafé The Duke spelen dagelijks de beste muzikanten van het land. In deze levendige jazzscene komt Tom eind jaren tachtig in contact met muzikale vrienden en geestverwanten zoals Martijn van Iterson, Karel Boehlee, Toon Roos, Peter Tiehuis, Arto Boyadjian en Lodewijk van Gorp.

Conservatorium

Tijdens zijn studie aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag (bij John Ruocco en Leo van Oostrom) ontwikkelt Tom zich verder. Hij treedt dan al regelmatig op en doet waardevolle contacten op. Toch kan hij er niet aarden. In 1992 volgt de overstap naar Hilversum, waar hij veel inspiratie vindt in leraren Ferdinand Povel en Rob Madna. Namens het conservatorium treedt hij onder andere op in de VS (Boston, Miami en New York) en in het radioprogramma TROS Sesjun. Hij voelt zich thuis in een breed scala aan muziekstijlen, zoals jazz, pop, wereldmuziek en kleinkunst. Na zijn studie is hij klaar voor de volgende stap: aan het werk en zoveel mogelijk ervaring opdoen!

Ontwikkelen

Naast de vele optredens als freelancer en met eigen bandjes legt hij zich ook toe op studiowerk. In zijn homestudio leert hij zichzelf te werken met computers, synthesizers, muziek bij video, componeren, arrangeren (voor blazerssecties), programmeren, sound design, mixing/mastering en produceren. Naast het spelen 'in opdracht' blijft hij voor zichzelf fanatiek jazz studeren en nummers schrijven. Hij speelt zoveel hij kan en staat het liefst tot in de kleine uurtjes te jammen in een jazzcafé. Tom voelt de drang om zich te blijven ontwikkelen.

Prijzenkast

In de loop der jaren behaalde Tom Beek de volgende eervolle prijzen:

1994: VPRO Jazzprijs/Middelsee Jazz Treffen, Nemesis Quartet

1994: Heineken Crossover Award, All the King's Men

1995: NCRV'S Popslag, All the King's Men

2004: finale Deloitte Jazz Award

2005: finale Dutch Jazz Competition

2005: 'Beste Compositie' Dutch Jazz Competition

2010: Singer Laren Award

Zelf doen

Wanneer in 1996 het platenlabel Challenge Records interesse toont, is hij naar eigen zeggen nog niet klaar voor een eigen album. Wel maakt hij voor A-Records een album met zijn groep Nemesis Quartet. Wanneer hij er in 2004 wél klaar voor is en de contacten weer aanhaalt, raakt hij gefrustreerd. Labels blijken

niet transparant, en als hij toch moet investeren doet hij liever alles zelf. In september 2005 richt hij dan maar zelf een platenlabel op en brengt zijn eerste eigen album uit: White and Blue.

Hij is een van de eerste musici die dit allemaal zelf managet: muziek bedenken en produceren, het hele productieproces en de promotie. Het levert goede publiciteit op en hij verkoopt enkele duizenden cd's. In de jaren erna volgen Live Under the Sun (2007), Big Time (2009) en Bliss (2012). De rol die het Internet hierin speelt, wordt steeds groter. Zijn nieuwsbrief wordt in muzikantenkringen gewaardeerd en hij wordt vaak op conservatoria uitgenodigd om te spreken over zijn visie op ondernemen en internet.

Een dubbelleven als schrijver

Als Tom in april 2002 een ingeklapte long krijgt, lijkt het er even op dat zijn toekomst als saxofonist aan een zijden draadje hangt. Hij besluit het schrijven op te pakken, zijn tweede grote passie, en probeert zijn beroep van te maken. Dat lukt heel goed.

Al snel gaat het goed met de long en na drie maanden kan hij weer voluit spelen. Van het schrijven heeft hij de smaak te pakken, dus dat blijft: hij combineert muziek maken met opdrachten als freelance tekstschrijver.

In 2006 begint hij op uitnodiging met schrijven voor Jazz Magazine (voorheen Jazz Nu, later Jazzism) waarin hij onder andere jonge musici interviewt.

Door zijn eigen label, het schrijven en het 'zelf doen', krijgt hij een zich steeds uitbreidende adviespraktijk met coaching, vormgeving, webdesign, digitale fotografie, video en allerlei ondersteunende digitale tools.

Als de leeftijd van éminences grises Coen de Jonge (hoofdrerdactie) en Bert Vuijsje (eindredactie) richting de tachtig dreigt te gaan, gaat het blad Jazz Bulletin op zoek naar een nieuwe hoofdredactie. Die vinden ze: sinds 2021 wordt het blad bemand door Jeroen de Valk (hoofdredacteur) en Tom (eindredacteur).

Steely Dan

Rond 2014 krijgen de plannen van zanger Lo van Gorp steeds meer gestalte om een band op te richten die het repertoire van Steely Dan speelt. Samen met zijn muzikale geesteverwanten en

Steely Dan-fans bij uitstek Eric van de Bovenkamp, Mark Stoop, Boudewijn Lucas en Tom Beek worden plannen gesmeed. Dat leidt tot 'Gaucho' en later de bandnaam 'The Royal Dutch Scam', met Arjan Muusz als tweede tenor en achtergrondzangeressen Simone Pormes, Dedre Twiss en Debbie Helaha. Gitarist is eerst nog Thomas Bekhuis en later Erik Rutjes. Samen met de onmisbare geluidsman Lex Amrein, manager Masja Schimscheimer en impresariaat Senf komen er na 2018 steeds meer theaterconcerten. Ook Mike Boddé en later Diederik van Vleuten schuiven daarbij regelmatig aan, die mooi kunnen vertellen over de teksten van Fagen en Becker en natuurlijk meespelen aan de piano. The Royal Dutch Scam gaat vanaf 2023 ook regelmatig 'vreemd' met de muziek van Sting ('Lo sings Sting').

Actueel

Peter Maffay stadiontournee *We Love Rock 'n Roll* 2024: Rostock, Hannover, München, Erfurt, Bremen, Berlijn, Hamburg, Köln, Stuttgart, Frankfurt, Leipzig.

Jan van Duikeren's Fingerprint: Shanghai en Guangzhou (China, september 2024), Amsterdam, Roermond, Rotterdam.

Royal Dutch Scam: Steely Dan-programma met o.a. Lo van Gorp en Diederik van Vleuten en theatertour 'Lo sings Paul Simon' (okt 2024 - jan 2025).

Voorjaar 2025 theatertournee 'Fay sings Barbra' met Fay Claassen, Mike Boddé, Tim Langedijk, Phaedra Kwant en Marcel Serierse.

Bijgewerkt 21 september 2024